

Κάθε μέρα που περνά, το τοπίο γίνεται ολοένα και πιο ξεκάθαρο. Οι δανειστές, η Ευρωπαϊκή Ένωση δηλαδή και το ΔΝΤ (δηλαδή οι ΗΠΑ) αποδεικνύονται, ολοένα και πιο αδίστακτοι, κυνικοί, ανεξάρτητα από τις επιμέρους φωνές και χειρισμούς σκοπιμότητας. Είναι αποφασισμένοι να συνεχίσουν να πίνουν κυριολεκτικά το αίμα του ελληνικού λαού. Οι απαξιωτικές δηλώσεις και συμπεριφορές των εκπροσώπων των ιμπεριαλιστικών δυνάμεων καθημερινά προσβάλλουν την ιστορία, τη μνήμη και την αξιοπρέπεια του λαού μας. Δεν μπορούν να μένουν αναπάντητες.

Αυτό θα συνεχίζεται όσο ενώπιον τους δεν αισθάνονται ότι υπάρχει μια πραγματική απειλή, μια αληθινή ισχυρή πίεση, όσο οι διαπραγματεύσεις διεξάγονται στο έδαφός τους. Η κυβέρνηση, παρότι διαπραγματεύεται -σε αντίθεση με την προηγούμενη- δεν επιθυμεί ωστόσο να βγει από τον κύκλο με την κιμωλία που έχουν χαράξει τόσο οι ιμπεριαλιστικές δυνάμεις που διαφεντεύουν την ΕΕ όσο και η ελληνική ολιγαρχία.

Εντός του πλαισίου αυτού προσπαθεί εναγώνια να αποσπάσει κάποιες εντελώς δευτερεύουσες παραχωρήσεις για να αντιμετωπίσει, έστω και προσωρινά, τα πιο ακραία φαινόμενα φτώχειας και εξαθλίωσης. Χωρίς να υποτιμώ το γεγονός ότι για εκατοντάδες χιλιάδες οικογένειες αυτό έχει τη σημασία του, δεν μπορούμε να μην βλέπουμε τον ασφυκτικά περιορισμένο ορίζοντα μιας τέτοιας πολιτικής.

Ακόμη χειρότερα, η μη αντιμετώπιση των δομικών παραγωγικών προβλημάτων της οικονομίας μας, για τα οποία ευθύνεται η ΕΕ και το καπιταλιστικό μοντέλο που χαρακτηρίζει την ελληνική ολιγαρχία ήδη από το 19ο αιώνα, θα ανακυκλώνει, κάθε φορά και πιο οξυμένα, τα προβλήματα σε μια αέναη καταλήστευση του μόχθου και του πλούτου του λαού μας.

Γυρίζοντας σελίδα

Είναι καιρός πια να γυρίσουμε σελίδα. Να ακουστεί δυνατά αυτό που η ΕΕ και οι δανειστές φοβούνται: η απαίτηση της μονομερούς διαγραφής του χρέους. Ξέρουν πολύ καλά πως έχουν να χάσουν πολλά, πάρα πολλά. Γι' αυτό αντιδρούν με αυτές τις εκστρατείες εκφοβισμού και παραπλάνησης του λαού.

Είναι καιρός να αντιτάξουμε ότι το χρέος αυτό (που έχει εξάλλου χρυσοπληρωθεί) είναι χρέος της ολιγαρχίας και των διεφθαρμένων πολιτικών της εκπροσώπων.

Είναι καιρός να διακηρύξουμε ότι προϋπόθεση για οποιαδήποτε συζήτηση είναι η καταβολή από τη Γερμανία των 162 δις που χρωστά από τη συνολική λεηλασία κατά τη ναζιστική κατοχή.

Είναι καιρός να διακηρύξουμε ότι ο λαός δεν μπορεί να φοβάται την έξοδο της χώρας από τη ληστρική, θανάσιμη αγκάλη της ΕΕ. Το αντίθετο, αυτοί έχουν να φοβούνται για η έξοδος μας θα προκαλέσει περαιτέρω οικονομική και κυρίως πολιτική κρίση στην ευρωπαϊκή και παγκόσμια καπιταλιστική οικονομία. Αυτό εξάλλου έχουν επανειλημμένα ομολογήσει πολλοί διεθνούς κύρους αστοί οικονομολόγοι ακόμη και πολιτικοί.

Ξετυλίγοντας το νήμα

Η διαγραφή του χρέους αποτελεί την αιχμή του δόρατος. Χωρίς αυτήν, καμιά φιλολαϊκή πολιτική δεν μπορεί να υπάρξει, καμιά πραγματική αναδιανομή εισοδήματος σε όφελος των φτωχών, καμιά σοβαρή ανακούφιση των δεινών του λαού.

Στις παρούσες συνθήκες, η διαγραφή του χρέους οδηγεί αυτόματα σε ένα σύνολο πιο ριζοσπαστικών μέτρων. Απαιτεί για παράδειγμα αντίμετρα προστασίας έναντι της επίθεσης που θα εξαπολύσουν οι δανειστές. Χρειάζεται δηλαδή εθνικοποίηση και λαϊκός έλεγχος του τραπεζικού συστήματος, έλεγχος των τιμών, έλεγχος των εισαγωγών και εξαγωγών της χώρας, προσανατολισμός σε νέους διεθνείς οικονομικούς εταίρους για να αντιμετωπιστεί ο οικονομικός πόλεμος της ΕΕ και του ΔΝΤ.

Απαιτείται επίσης σχεδιασμός βιομηχανικής ανάπτυξης με πυλώνα το δημόσιο τομέα. Απαιτείται σχεδιασμός ανάπτυξης της αγροτικής παραγωγής, της κτηνοτροφίας με μοχλό τη στήριξη του κράτους στο μικρομεσαίο παραγωγό.

Κυρίως όμως απαιτείται η συμμετοχή του λαϊκού παράγοντα σε όλα τα παραπάνω, όχι μόνο ως διεκδίκηση, ούτε μόνο ως ψήφος αλλά και ως υλοποίηση μέσα από τους μαζικούς του φορείς: συνδικάτα, λαϊκές επιτροπές, άλλες μορφές που υπάρχουν ή που θα δημιουργηθούν.

Το δυναμικό υπάρχει

Σε όλες τις πρόσφατες δημοσκοπήσεις, το 1/3 περίπου των ψηφοφόρων θέλει και κατανοεί, με τον ένα ή άλλο τρόπο, την ανάγκη ρήξης με την ΕΕ. Αυτή είναι μια καλή βάση για τη συσπείρωση και ενεργοποίηση αυτού του κόσμου αλλά και για την κατάκτηση της πλειοψηφίας του λαού.

Μπροστά σε αυτή την πραγματικότητα είναι υπέρτατη ανάγκη η δημιουργία μετώπου για την εθνική ανεξαρτησία και την απελευθέρωση του λαού. Δεν επιτρέπεται να χαθεί μια ακόμη ευκαιρία. Το ΚΚΕ, η ΑΝΤΑΡΣΥΑ, η ΜΑΡΣ, άλλες ομάδες και συλλογικότητες, μεμονωμένοι αγωνιστές και άλλες προσωπικότητες, ακόμη και δυνάμεις που σήμερα είναι ακόμη εγκλωβισμένες στον ΣΥΡΙΖΑ, μπορούν και πρέπει να συγκλίνουν.

Άμεσα, είναι ανάγκη να δημιουργηθεί ένα ισχυρό κίνημα υπέρ της μονομερούς διαγραφής του χρέους. Πρέπει να ασκηθεί η μέγιστη δυνατή πίεση στην κυβέρνηση σε αυτή τη λογική. Πρέπει να δοθεί το μήνυμα στους δανειστές και στους εγχώριους συνεταιίρους τους ότι ελληνικός λαός δεν υποτάσσεται. Εργατικά συνδικάτα, άλλοι μαζικοί φορείς, επιστημονικές ενώσεις, κάθε είδους επιτροπές, συνδικαλιστές, άνθρωποι των γραμμάτων και των τεχνών μπορούν να συμβάλλουν σε αυτό, ανεξάρτητα από τις ιδιαίτερες πολιτικές τους απόψεις. Είναι καιρός να ακουστεί το δικό μας ΟΧΙ.

Πηγή: kordatos.org